

UUT' T OLDE VODDEN

kWas in mn nopjes of noppen
Ak us ginge stokvis kloppen.
tBeuken op zon stake
Dat hef bieje mien vake
tWatertanden op-eroppen

Ai door zo te kloppen stond
Kreej de smaak al in de mond,
Zoj der al op vlassen
Daj konnen toë-tassen!
Stokvis! zo lekker en gezond!

Hoowel wie't op pries stelden
Etten wie't toch moar zelden
Kochge wie stokvis 'nkeer
Dan most grei, hād as leer,
Ut astware slim ontgelden.

Met een klopbiele zol ie dan
Sloan op zon visse met elan
En met wat gekletter
Sloëg ie um te kwetter,
Wat iederéne ens neet kan.

Want hé mos ók héél bliëven,
tKloppen koj neet üverdriëven
Want'twas zo as ze zèèn
Slap mocht't ok weer neet
wèèn,
Goed, zonder vieren of viëven.

Zon gedreugde hādde stokvis
Leek oe eers'nbetjen een klis,
tKloarmaken mos iej ken'n
Wië'tdee zol der an wen'n
Von dan dat tneet zo moeiluk
is.

Evert Wiejers de winkelier
Vekoch dat hādde spul wel
hier,
Had't in'n tonne edoan
Dee zol in d'winkel stoan
As een parplúbak, veur de sier.

Ik vonne stokvis neet zo duur

Wiejers lei oe neet in de luur,
Toch, kale stokvis moar
Was ie nog neet met klaor,
Wielle gebruiken dee niët
puur.

Dr kwam völle meer bie te pas,
Een vis dee zo slim dreuge was
Maakten ze smeue; vlotter,
Met nog al wat botter,
Zó wodn ten ettentje van klas

Moar botter had wat te beduun
Dee gebruikn ze altied betuun
tGaf neet veurn enkle keer
Vaker, dan dee twat zeer,
Dan trok't as op'nwonde
aluün!

Bunt tr us dinge en zee weet
Dat 'tneet kan, gin
mense'tdeed,
Dan zekt ze: "Kan 'tnog zotter?
Das stokvis zonder botter!"
En veul ie an dat ut neet geet.

Dat mosterd tran te passe
kwam
Was iets daj dan vanzelf
venam.
Mosterd hef gin bate
Asse kump te late,
Nò't etten! moar das old
gedram.

Van'tklopn daj de stokvis deen
Woddene nog neet mals; alleen
Wasse neet meer zo hād.
Doarnò kreeg e een bad
Van meer as ene nach
zo'kmeen.

Int water van een ton of bak
Wier de hardheid dus
af-ezwak,
Soms ok in káanemelk

Maakten ze tgrei relluk,
Ut goed bereiden das een vak.

As tat tan eenmòol zowiet was
Sneej um an stukken; afgepas
Zo ai vanzelf hoas doot
ZoM beten èven groot,
Anders gaf ut vedeilen las!

Dan dee stukskes nog op erold
Een tówken drumme en zo zolt
tKloarmaken wieter goan,
Wat trolmoal mos edoan
Gaf dus nogal wat op-ontholt.

tKokken dat hek nooit zelf
edoan
Dörm in mien dat noe wat
ontgoan
Ze zoln't in de öven
Meen ik soms ok stöven
Estuöfd kon allich ok bestoan.

As kind waar'wie uutgelòaten,
Ze zek wel in alle stòaten!
Ast spul op toafel kwam,
Ieder'npaar buskus nam
Van dee vis dan, zonder
gròaten.

Dan zoj oe dr us véur zetten,
Bottersause över't etten!
Wiej had'n noew de kansen
Um us ech te schransen!
Woln van epholn ok neet
wetten.

Iej wet allich van de stokvis
Dat't gedreugde kabeljauw is;
Dat "jouw" int algemeen
Is vaak een an-stoot-steen,
Wie zek "kabel-U" teegn de
vis!